

limburg.org

**DAPHNE BÜCKER:
‘WAT WILDE JE STIEKEM
ALTIJD AL LEREN?’**

**GENERATIEPACT:
HET EI IS NOG NIET GELEGD**

**NIEUWE ARBODIENST
PAKT ZIEKTEVERZUIM STEVIG AAN**

colofon

Limburg.org is het personeelsblad van de Provincie Limburg en verschijnt tien keer per jaar

aan dit nummer werkten mee

Regine Adriaanse
Thijs Arts
Tamara van Bogaert
Daphne Bücken
Christie Dreezen-Dassen
Diandra Hupkens
Nathalie Janssen
Zjang de Limburger
Jelle Merkus
René Theunissen
Korné Viskil
Chantal Wassen

fotografie

Huub Giesbertz
Alf Mertens
Diana Scheilen
Johannes Timmermans

hoofdredacteur

Egbert Hanssen

eindredactie

Suzanne Knoben

beeldredactie/vormgeving

Egbert Kochen

printwerk

Grafisch Centrum Provincie Limburg
Het blad wordt intern geprint in een oplage van circa 1700 stuks.
Limburg.org is verpakt in milieuvriendelijke folie.

Heb je een bijdrage voor Limburg.org of wil je een adreswijziging doorgeven, stuur dan een mailtje naar Suzanne Knoben
write-on@wxs.nl

Je vindt Limburg.org ook op intranet onder de button Informatiebalie.

Inhoud

4 Nieuwe telefoons! 5 Column Tamara van Bogaert 6 Nog geen ei gelegd over generatiepact 8 Nieuwe arbodienst
10 Verbouwing biedt kansen voor SROI-doelgroep 12 Nieuw Stateninformatiesysteem iBabs 14 De mooiste foto van Nathalie Janssen
16 Nieuwe lichten trainees 18 De oer van Bart in 't Zandt 19 PV-pagina 20 Kort nieuws 22 Personalia 26 OR-column Daphne Bücken over het POB 27 Zjang de Limburger is gelukkig nooit ziek 28 Regine Adriaanse reisde met haar gezin door Afrika

Ironman

Op zondag 5 augustus vond het internationale sportevenement Ironman voor de derde keer plaats in Maastricht. Dit jaar deden er maar liefst drie provinciale estafetteteams mee aan dit grootse sportevent. Met succes: al onze collega's haalden de finish. Zo ook redacteur Chantal Wassen die de marathon van het damesteam voor haar rekening nam: 'Wat een euforie en wat een ontlasting om samen als team over die rode loper op de Markt in Maastricht te eindigen! Het was zo uniek en stimulerend dat familie, vrienden, collega's, begeleiders en fans het hele traject lopend of met de fiets konden volgen en ons toejuichten!'

TEKST: CHANTAL WASSEN | FOTO: HUUB GIESBERTZ

NIEUWE TELEFOONS!

Met smacht werd er al een hele tijd gewacht op de nieuwe lichting iPhones en Samsungs. Deze zomer kwamen de toestellen eindelijk binnen.

De oude telefoons waren 'op' en vertoonden steeds meer gebreken. Soms ook gewoon door onze eigen schuld, overigens... Er werden opvallend veel beschadigde toestellen ingeleverd. Door leveringsproblemen bij Apple moesten we echter vrij lang wachten op een nieuw toestel. Inmiddels heeft een groot deel van de medewerkers een nieuwe iPhone 7 of een Samsung Galaxy S8 in ontvangst genomen. Dat duurde gemiddeld een half uurtje, inclusief een korte instructie. Zo lukte het vrijwel iedereen om de nieuwe aanwinst meteen goed te installeren. De medewerkers die nog geen tijd hebben gehad om hun nieuwe telefoon in ontvangst te nemen, krijgen een laatste kans om 'm op 13 oktober op te halen. Om ervoor te zorgen dat de nieuwe lichting telefoons iets minder snel schade oploopt, heeft iedereen standaard een Otterbox-beschermhoes en glasprotectie bij het toestel gekregen.

FOTO'S JOHANNES TIMMERMANS EN BEREND GERBRANDS

COLUMN

BRUG VAN VERBINDING

Als junior beleidsmedewerker bij cluster Cultuur probeer ik samenwerkingsverbanden in de Limburgse samenleving op gang te brengen en netwerken met elkaar te verbinden. Vanuit die rol mocht ik laatst bij de *iftar-bijeenkomst* in Kerkrade aanwezig zijn. Verbinding was zelden zo voelbaar als tijdens die avond.

Iftar is de maaltijd die tijdens de Ramadan wordt gedeeld na zonsondergang. Voor die bewuste avond wist ik nog niet veel over de Ramadan. Normaal gesproken probeer ik niet te oordelen over onderwerpen waar ik niet voldoende over weet, maar nu merkte ik toch dat ik een aantal vooroordelen had. Ik had bijvoorbeeld de indruk dat vooral de jongere generatie alleen tijdens de Ramadan de regels streng volgt terwijl de rest van het jaar nergens op wordt gelet.

Maar deze avond in Kerkrade heeft mijn ogen geopend. De Iman die bij de Iftar aanwezig was, vertelde dat de Ramadan zoveel dieper gaat. Het gaat er niet alleen om dat je ervaart hoe het is als je niet kunt eten en drinken, maar juist dat je een verbinding voelt met je medemensen die het minder goed hebben. Op die manier wordt dus de *sociale cohesie* in de samenleving verhoogd. Zo had ik het nog niet bekeken.

Tijdens deze iftar-bijeenkomst werd ook in een breder verband naar verbinding gezocht. Zo was de organisatie Samen Meer Kleur en Kwaliteit uitgenodigd, net als het Provinciaal Platform Minderheden. Die twee organisaties zetten zich in tegen radicalisering in de samenleving. Daarnaast werd de verbinding gezocht tussen burgers en het politiekorps. Alle gasten van de iftar-bijeenkomst werden uitgenodigd om een kijkje te nemen in het trainingscentrum van de politie in Kerkrade. Ik vond het mooi om te zien dat er zo'n grote diversiteit aan bezoekers was. Iftar of iftar?

Na het gebed was het tijd om gezamenlijk te dineren. Ik vond het een geweldige ervaring om iedereen samen te zien genieten van de maaltijd en het gezelschap. Prachtig, hoe het delen van een maaltijd een brug van verbinding kan zijn.

Tamara van Bogaert

Cluster Cultuur

Wil je de column ook eens schrijven? Stuur dan een mailtje naar de redactie: write-on@wxs.nl.

TEKST: TAMARA VAN BOGAERT | FOTO: ALF MERTENS

Heeft mevrouw al een keuze kunnen maken?

NOG GEEN EI GELEGD OVER GENERATIEPACT

TEKST: EGBERT HANSEN | CARTOON: BAJO

Het woord generatiepact betekent *jong voor oud*. Een baan voor jongeren, betaald met geld dat vrijkomt doordat ouderen minder gaan werken. Een aantal oudere medewerkers in het Gouvernement hoopt dat het ervan komt; zo'n generatiepact. Niet elke zestiger kan – of wil – nog op volle kracht door en krijgt op die manier de kans om gas terug te nemen. Afbouwen om überhaupt het pensioen te halen. Maar dan moet de werkgever het wel aanbieden, dat generatiepact. Het ei is evenwel nog niet gelegd.

'Nee, inderdaad', zegt directeur Joyce Nelissen. 'Het is nog niet uitgesproken dat er een generatiepact komt. Het gaat ons om de vitaliteit en wendbaarheid van de medewerkers in brede zin. Op dat gebied hebben we al veel faciliteiten, maar weten niet of mensen zich daar wel bewust van zijn.'

PEILING

Medewerkers hebben tijdens een peiling door de directie afgelopen zomer suggesties gedaan die in de richting wijzen van een generatiepact of van verdere flexibilisering van arbeidstijden en tijd- en plaats onafhankelijk werken. Naar aanleiding hiervan heeft P&O deze maand ruim 130 medewerkers uitgenodigd voor een gesprek waarin ze hun wensen konden toelichten. Zo'n 80 mensen gingen op die uitnodiging in. Op basis van de enquête en de gesprekken die daarop volgden, wordt straks een 'menukaart' gemaakt met daarop alle faciliteiten overzichtelijk op een rij, zo heeft de directie aangekondigd via intranet. 'Ik verwacht dat in oktober een wrap-up kan worden gemaakt van alle gevoerde gesprekken', zegt Joyce daarover. 'Het gaat ons om de duurzame inzetbaarheid van alle medewerkers; starters, middenmoot én ouderen. Bij de oudere medewerkers gaat het ook om de mentale flexibiliteit. Hoe houd je een generatie die al veel ontwikkelingen heeft meegemaakt flexibel en fit?'

VERJONGING

Of op die menukaart ook een generatiepact zal staan, is dus nog even afwachten. Andere organisaties hebben zo'n pact wel al succesvol ingezet om het personeelsbestand te verjongen. Het magazine Binnenlands Bestuur meldt bijvoorbeeld dat het generatiepact bij de gemeente Den Haag al vruchten heeft afgeworpen. Doordat 30% van de zestigers minder dagen werkt, is geld vrijgemaakt voor het aantrekken van enkele tientallen jonge ambtenaren. Bij ons wordt de organisatie verjongd via traineeprogramma Richting-Zuid. Jongeren kunnen twee jaar aan de organisatie ruiken en daarna eventueel een baan krijgen. 'De verjonging is nu al een beetje merkbaar', zegt Joyce. 'Maar verjonging is niet per definitie vernieuwing. Ik sta er soms versteld van hoe ook jongeren zich al relatief snel inkapselen in de organisatie. Die het wel goed vinden zo. Niet alle jongeren zijn nieuwsgierig of prikkelend. Natuurlijk verschilt het per lichte. Soms zitten er vernieuwers bij, maar er zit niet altijd innovatiekracht tussen. Met het traineeprogramma bereiken we dus wel verjonging van de organisatie, maar niet per definitie ook vernieuwing.'

GEMIDDELDE LEEFTIJD 49,3 JAAR

De Provincie Limburg telde eind 2016 953 medewerkers en 874,7 fte. Hiervan is 59% man en 41% vrouw. De gemiddelde leeftijd is 49,3 jaar. De werkgelegenheid bij de Provincie is met 0,4% gestegen t.o.v. 2015. De instroom was 4,5% en de uitstroom 3,7%.

(Bron: personeelsmonitorprovincies 2016)

HET ENE PACT IS HET ANDERE NIET

Voorbeelden uit het land maken duidelijk dat er niet zoiets is als één generatiepact. Er zijn verschillende regelingen. We hebben ze onderzocht en op een rijtje gezet.

De gemeenten Den Haag, Eindhoven, Heerlen en Kerkrade hebben elk hun eigen regeling. Sommige regelingen zijn alleen voor 60-plussers, bij andere gemeenten kunnen 55-plussers al meedoen. Het generatiepact is vooral populair in de hogere salarisschalen. In de lagere schalen is de animo minder vanwege het relatief grote salarisverlies. Vakbonden zien de regeling als een goed middel om medewerkers gezond hun pensioen te laten halen.

Bij de provinciale organisaties zijn de Provincies Friesland en Noord-Brabant ons al voorgegaan. De Provincie Friesland heeft op 1 maart 2017 het Generatiepact, met de ondertitel 'Krekt wat foar dy?' ingevoerd. Na aanvankelijke aarzelingen lijkt het aantal aanmeldingen voor de regeling te groeien. Ton Nieuwpoort (61, beleidsmedewerker arbeidsvoorwaarden bij de Provincie Friesland, is één van de deelnemers. Hij gaat voor 80 procent werken. 'De reden voor het invoeren van het generatiepact in onze provincie is tweeledig', zegt hij. 'Enerzijds om onze organisatie (750 medewerkers) in te krimpen en anderzijds om onze organisatie met een gemiddelde leeftijd van 51 jaar te verjongen. In het begin liep het niet echt storm maar inmiddels hebben we rond de zeventig aanmeldingen van de 190 mensen die voor de regeling in aanmerking komen. Dankzij de aanmeldingen

is voor zeven fte aan uren ingeleverd en daardoor zijn drie trainees in vaste dienst gekomen. De afwachtende houding in het begin heeft te maken met onze regeling, die afwijkt van veel andere pacts. Als je bij ons minder gaat werken wordt je aanstelling kleiner en bouw je dus ook minder pensioen op. Bij veel collega's bestaat het beeld dat de laatste jaren van je werkzame leven qua pensioenopbouw veel verschil maken. Maar sinds de invoering van het middelloon pensioen is dat niet zo.'

De mogelijkheden bij Provincie Friesland: (de Provincie betaalt 50% toelage over het ingeleverde salaris)

80% werken – 90% loon
70% werken – 85% loon
60% werken – 80% loon
50% werken – 75% loon

In Brabant praten ze niet over het generatiepact maar over een levensfaseregeling voor zestigplussers. De mogelijkheden hier zijn:

60% werken – 78% loon – 100% pensioen
70% werken – 83,5% loon – 100% pensioen
80% werken – 90% loon – 100% pensioen

Brabant hanteert geen looncompensatie van 50% maar van 45%. Het bespaarde geld wordt helemaal ingezet om jongeren te werven.

MAAK KENNIS MET BEDRIJFSARTS LORENZO LOMBARDI EN INZETBAARHEIDSCOACH MARIE-JOSÉ SPEE:

‘EIGEN VERANTWOORDELIJKHEID VINDEN WE HEEL BELANGRIJK’

LORENZO LOMBARDI EN MARIE-JOSÉ SPEE GAAN DE UITDAGING AAN OM ONS ZIEKTEVERZUIM TE VERLAGEN.

Deze zomer liep het contract af met arbodienst **Zorg van de Zaak** en koos de Provincie voor de ArboUnie. Op 22 juli gingen de nieuwe bedrijfsarts Lorenzo Lombardi en de inzetbaarheidscoach Marie-José Spee van start. Samen gaan ze de uitdaging aan om het hoge ziekteverzuim – van ruim 5% – flink naar beneden bij te stellen. Het sleutelwoord daarbij is: eigen verantwoordelijkheid.

Het exacte streefpercentage wil bedrijfsarts Lorenzo Lombardi niet noemen. Maar het ligt in elk geval een stuk lager dan ons huidige ziekteverzuim. ‘De winst zit vooral in het voorkomen van verzuim’, legt Lorenzo uit. ‘Samen met P&O, directie en clustermanagers willen we werken aan een vertrouwde, goede werkomgeving waar mensen gezond, vitaal, duurzaam én met plezier hun werk kunnen doen. Als we bijvoorbeeld – op basis van een aantal ziekmeldingen – signaleren dat de werkomgeving in een bepaald cluster niet optimaal is, dan gaan we de betreffende manager ondersteunen. Maar dat doen we ook als de directie met zo’n vraag bij ons aanklopt, of de clustermanager zelf. Door clustermanagers goed te ondersteunen, verbetert het werkklimaat en daar hebben alle medewerkers van zo’n cluster iets aan.’

WAT KUN JE ZELF DOEN?

‘Daarnaast gaan we medewerkers aanspreken op hun eigen verantwoordelijkheid’, gaat Lorenzo verder. ‘Je bent zelf verantwoordelijk voor je eigen gezondheid en voor je eigen vitaliteit, maar ook voor je eigen herstel. Vooral bij werkgerelateerde klachten is

daar nog wel wat in te winnen. Wat kun je bijvoorbeeld doen om je draagkracht te vergroten? En wat kun je doen om je werksituatie te verbeteren? Heb je het idee dat jouw werkomgeving niet gezond is voor jou, en een gesprek met je manager heeft nog niets opgeleverd, maak dan gerust een afspraak met mij voor een arbeidsomstandighedenconsult. Wacht daar niet mee totdat je klachten zo erg zijn dat ze leiden tot verzuim. Probeer zelf op tijd iets aan de situatie te veranderen.’

ZZP-MENTALITEIT

Ook inzetbaarheidscoach Marie-José Spee vindt de eigen verantwoordelijkheid van medewerkers heel belangrijk. ‘We streven naar een soort zzp-mentaliteit. Een zzp-er weet: geen inzet = geen inkomen. Dus als een zzp-er gezondheidsklachten krijgt, bekijkt hij hoe hij met wat aanpassingen toch nog een deel van z’n werk kan blijven doen. Dat zou hier ook een goede mentaliteit zijn. Je krijgt geld van je werkgever en daar staat jouw inzet tegenover. Ik draag mogelijkheden aan om toch inzetbaar te blijven, ondanks bepaalde mentale of fysieke klachten. Op dag drie bel ik met je manager (en dus niet met jouzelf, zoals in het intranetbericht stond) om je ziekmelding te bespreken. Ik denk mee over manieren waarop je toch nog inzetbaar kunt zijn. Als je eigen werk tijdelijk te zwaar is, kun je met aanpassingen vaak toch nog wel iets doen. Misschien thuis, of op een andere werkplek, of aangepast werk. Met die tips gaat je manager samen met jou je inzetbaarheid bekijken.’

GEEN CONTROLEUR

‘Ik ben dus geen controleur die checkt of jij wel terecht thuis blijft’, stelt Marie-José ons gerust. ‘Ik ben er om samen met je clustermanager te bekijken hoe jij het beste geholpen kunt worden. Dat doe ik door in een vroeg stadium te bekijken wat de oorzaak

van je klachten is, en hoe ik jou daar samen met je clustermanager in kan ondersteunen. Is die oorzaak medisch, gaat het om werkgerelateerde klachten of problemen in de privésfeer? Is dat onduidelijk, dan schakel ik Lorenzo alvast in zodat we je zo snel mogelijk kunnen gaan faciliteren. Wat kunnen we versterken zodat je sneller herstelt, wat kunnen we aanpassen in je werk, hoe voorkomen we dat je in de toekomst weer uitvalt? Zo zorgen we ervoor dat je *duurzaam inzetbaar* blijft. Met het opschuiven van de pensioengerechtigde leeftijd wordt die insteek natuurlijk steeds belangrijker.’

Lorenzo: ‘Onze samenwerking is daarbij van groot belang. En die is gelukkig heel goed. Marie-José is een BIG-geregistreerde verpleegkundige dus zij heeft de bevoegdheid om aantekeningen te maken in het medische dossier. Zo blijven we goed op de hoogte van elkaars bevindingen.’

Marie-José: ‘Door samen snel naar je klachten te kijken en aanpassingen te doen, kunnen we erger voorkomen. En daar is iedereen bij gebaat. De werkgever, maar jijzelf natuurlijk op de eerste plaats.’

AFSPRAAK MAKEN?

Bedrijfsarts Lorenzo Lombardi heeft op maandagmiddag zijn spreekuur in het Gouvernement en inzetbaarheidscoach Marie-José Spee is op dinsdagmiddag en donderdagmorgen in huis. Vind je het prettiger om buiten het Gouvernement af te spreken, dan kun je terecht op het kantoor van de ArboUnie. Dat is tegenover het Gouvernement in het Office Center. Wil je op eigen initiatief een afspraak maken, bijvoorbeeld voor een arbeidsomstandighedenconsult, dan kan dat via het centrale nummer van de ArboUnie: 088-2726211.

DIT IS LORENZO:

‘Ik ben 49 jaar en werk al 18 jaar als bedrijfsarts voor de ArboUnie. Ik heb een Italiaanse vader en een Antilliaanse moeder. Ik ben geboren en opgegroeid op Curaçao, emigreerde op mijn 15e naar de VS en kwam op mijn 20e naar Nederland om geneeskunde te studeren. Ik heb heel bewust gekozen voor het praktijkgestuurde onderwijs dat de Universiteit Maastricht destijds als enige in Nederland aanbood. Dat paste goed bij mij. Ook de stad Maastricht bleek goed bij mij te passen: ik ben een echte Bourgondiër, ik houd van lekker eten en drinken en ben hier dus al meer dan 25 jaar prima op mijn plek.’

DIT IS MARIE-JOSÉ:

‘Ik heb de gezegende leeftijd van bijna 60 jaar, woon in Valkenburg, ben getrouwd en heb drie kinderen van 25, 23 en 20. Ik werk al ruim 25 jaar bij de ArboUnie. In mijn vrije tijd lees ik graag, ik hou van koken, lekker uit eten en op vakantie gaan. Verder wandel ik veel: eerst een stukje met de hond, maar die is al oud en loopt niet meer zo ver, dus na zijn wandelingetje trek ik vaak nog de bossen in voor een stevige wandeling. Tot slot werk ik als vrijwilliger voor het Openluchttheater in Valkenburg, waar ik geniet van allerlei verschillende muziekstijlen.’

TEKST: SUZANNE KNOBEN | FOTO: JOHANNES TIMMERMANS

DE VERBOUWING BIEDT PETER EN KEVIN EEN NIEUWE KANS OP DE ARBEIDSMARKT

‘IK HEB WEER TOEKOMSTPERSPECTIEF’

FRANS LOOJKENS GEEFT PETER JANSSEN EN KEVIN HOOGVLIETS INSTRUCTIES OVER DE VERBOUWING.

Kevin Hoogvliets is druk bezig met het spoelen van de nieuwe klimaatplafonds. Zijn collega Peter Janssen verwerkt op dat moment een grote stapel bestelorders. Tot voor kort zaten ze allebei thuis zonder werk, maar via Social Return On Investment (SROI) kregen ze de kans om waardevolle werkervaring op te doen in het Gouvernement. Nu leren ze elke dag iets bij. En met die werkervaring kunnen ze straks de arbeidsmarkt weer op. Redacteur Diandra Hupkens zocht hen op en vroeg of ze blij zijn met die kans.

TEKST: DIANDRA HUPKENS | FOTO: ALF MERTENS

Hoofduitvoerder Frans Loojkens legt uit dat Peter en Kevin niet de enige medewerkers met een afstand tot de arbeidsmarkt zijn. In totaal wordt 1,5% van de projectkosten van 17 miljoen uitbetaald aan medewerkers die horen bij de Social Return-doelgroep. ‘We zijn met het gespecialiseerde uitzendbureau GreenFox rond de tafel gaan zitten om te kijken hoe we SROI het beste kunnen toepassen binnen dit project. Ik heb hen precies verteld welke mensen ik nodig had, inclusief een functieprofiel, mijn verwachtingen en mijn eisen. Kevin en Peter voldeden aan dat profiel. Het zijn fijne collega’s; ze zijn serieus, leergierig en passen goed in het team. En voor mij is het een mooie uitdaging om hen op te leiden tot volwaardige hulpmonteurs. Over een aantal weken kunnen ze zelfstandig een installatie aanleggen. Ik ben heel tevreden over hun vorderingen.’

LEERZAAM WERK

Peter houdt zich vooral bezig met de logistiek, wat een behoorlijke uitdaging is bij zo’n groot project als dit: ‘Ik verwerk alle bestelorders en onderhoud de contacten met leveranciers zodat iedereen voldoende voorraad heeft. Verder bereid ik werk voor, prefab noemen we dat.’

‘Ik bouw vooral de klimaatsystemen in’, gaat Kevin verder. ‘Zo’n installatie moet gespoeld worden. Het is belangrijk dat dat correct gebeurt volgens een strakke procedure.’

Peter vult aan: ‘Omdat we nog niet veel ervaring hebben in dit werk, staan we onder supervisie van een ervaren chefmonteur en van Frans. Samen spreken we af wat we die week bij gaan leren, want we zijn hier natuurlijk vooral om iets te leren.’

Ook Frans geeft aan dat dit werk een bijdrage moet leveren aan de verdere ontwikkeling van Peter en Kevin: ‘Peter vond online een aantal interessante opleidingen en we bekijken nu of ze die allebei kunnen gaan volgen.’

PERSPECTIEF

Het fijne van dit project is dat de looptijd vrij lang is. Op die manier krijgen SROI-medewerkers een goede kans om zich verder te ontwikkelen. ‘Ik had vaak van die kortlopende baantjes, dus ik ben heel blij met dit project’, zegt Kevin. ‘Dankzij deze werkervaring heb ik weer toekomstperspectief. Dat had ik voorheen niet.’ Ook Peter vindt het fijn dat hij deze kans krijgt van Croonwolter&Dros. ‘Ik heb een tijdje thuis gezeten, maar vind dat iedereen

een kans moet krijgen om te werken. Het is jammer dat zoiets als SROI nodig is om ons weer aan het werk te helpen, maar het is toch goed dat het er is. Ik ben heel blij dat ik weer aan de slag kan en geen uitkering meer nodig heb. Er is weer perspectief en dat is fijn.’

CONTACT MET AMBTENAREN

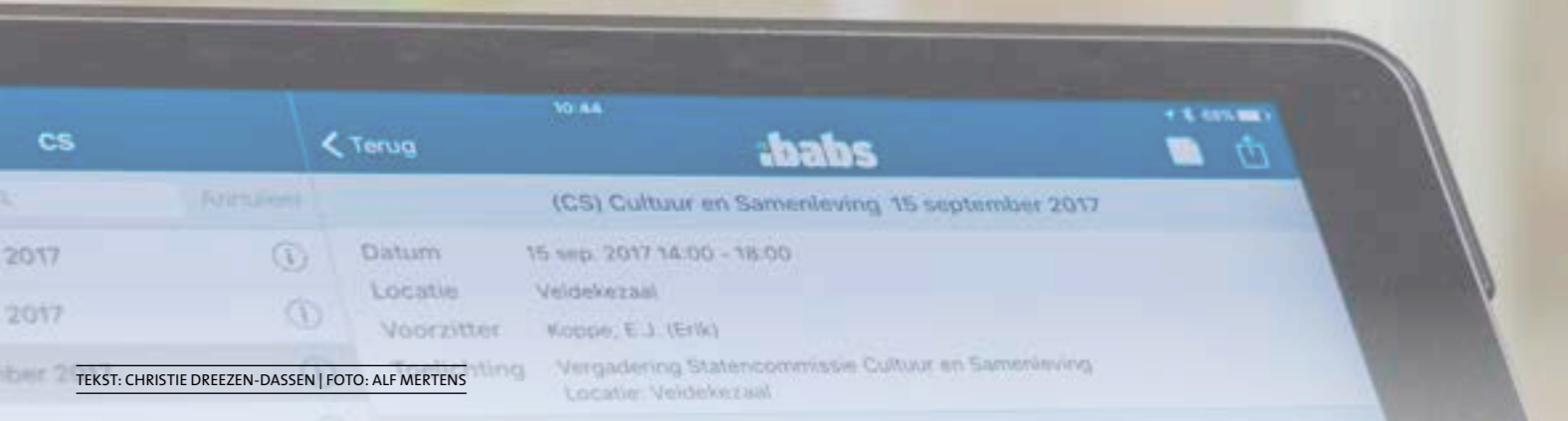
Hoe is trouwens het contact met de ambtenaren die Peter en Kevin regelmatig langs zien lopen? ‘Heb je even?’, lachen ze. Maar Peter geeft dan toch serieus antwoord op de vraag: ‘Wij zijn natuurlijk indringers. Wij zetten de hele tent op z’n kop en ik kan me voorstellen dat dat niet altijd prettig is. Iedereen gaat daar anders mee om. De een maakt een praatje met ons en vraagt van alles terwijl de ander niet eens gedag zegt. Die ziet ons waarschijnlijk vooral als lawaaimakers en stofmakers.’ Kevin heeft gelukkig positievere ervaringen, zo blijkt: ‘Ik vind iedereen erg vriendelijk en bij een verjaardag kreeg ik ook een traktatie. Dat vond ik erg leuk.’ Frans sluit af: ‘Ach, we zorgen nu voor overlast, maar met onze 35 medewerkers gaan we er ook voor zorgen dat jullie er straks lekker warm of koel bij zitten.’ En zo is het maar net.

ACTIEF SOCIAL RETURN-BELEID

Waleria van der Erf van cluster Economie legt uit waarom de Provincie SROI zo belangrijk vindt: ‘Als Provincie voeren we al jaren een actief Social Return-beleid om de arbeidsparticipatie te vergroten voor mensen met een afstand tot de arbeidsmarkt. Bovendien stimuleren we op die manier het behoud van het vakmanschap. Daar hebben we afspraken over vastgelegd in het Limburg Werkt Akkoord. Als we een aanbesteding doen of een subsidie verstrekken, verplichten we de opdrachtnemer of subsidieontvanger om voor een deel medewerkers in te zetten uit de SROI-doelgroep. Op die manier komen er meer banen voor mensen die een extra zetje kunnen gebruiken. We hebben vijf regiofunctionarissen die opdrachtnemers of subsidieontvangers helpen bij de invulling van hun Social Return-verplichting. Zo is het dus ook gegaan bij de aanbesteding van de verbouwing. Opdrachtnemer Croonwolter&Dros is verplicht om 1,5% van de aanneemsom te gebruiken voor loon aan mensen uit de social return doelgroep.’

ONTDEK HET GEMAK VAN IBABS

TEKST: CHRISTIE DREEZEN-DASSEN | FOTO: ALF MERTENS

Dit is vast herkenbaar: je bent op zoek naar Stateninformatie. Bijvoorbeeld naar de datum van een vergadering of naar een motie, een besluit of een toezegging. En je weet eigenlijk niet goed waar die informatie te vinden is. Om dit soort informatie toegankelijk te maken heeft de Griffie een nieuw Stateninformatiesysteem geïntroduceerd. De app iBabs presenteert Stateninformatie overzichtelijk zodat je alles snel kunt vinden. Redacteur Christie Dreezen-Dassen sprak met Esther Schoenmaekers en Josée Schulkens (beiden Griffie) over de ontwikkeling van het systeem en met gebruikers Merle van Leusden-Brüning en Bert Hesdahl.

Esther en Josée, jullie waren betrokken bij het ontwikkelproces van iBabs. Verliep dat soepel?

Esther: 'De voorbereidingen duurden erg lang. Wij werkten met meerdere systemen en hebben vrij lang stilgestaan bij de vraag of we die systemen wel of niet moesten integreren in de app. Denk bijvoorbeeld aan het documentmanagementsysteem, het webcaststelsel voor het live uitzenden van de vergaderingen en het stelsel voor de vergaderingen en het stelsel voor de vergaderingen.'

Josée: 'Op dat moment liep ook nog de voorbereiding op het project DDI. Dat zou kansen bieden voor een betere aansluiting van het GS-proces op het PS-proces. Moesten we daarop wachten? Om nog meer vertraging te voorkomen, hebben we uiteindelijk besloten om beide trajecten (nog) niet te integreren in het nieuwe systeem.'

Esther: 'We kozen liever voor een beproefd standaardstelsel. We hebben een marktconsultatie gehouden en vervolgens een programma van eisen opgesteld voor de aanbesteding. Met de gekozen leverancier hebben we het systeem vervolgens zo efficiënt mogelijk ingericht.'

Josée: 'Dat was een hele kluit, maar het systeem is gelukkig heel gebruiksvriendelijk dus het was best leuk om te doen. Helaas werkten niet alle functionaliteiten direct. Volgens mij zijn wij zo'n klant die alles uit het systeem wil halen. Daardoor brachten we bugs aan het licht die de leverancier nog niet kende. Maar het resultaat is een prima app die handig is voor alle gebruikers: Statenleden, de collega's hier in huis én de burger.'

Als jullie terugkijken, waar zijn jullie dan trots op?

Esther: 'Ik heb vooral veel inspiratie gekregen tijdens een demonstratiebijeenkomst met een aantal Statenleden. Ze waren erg enthousiast toen ze zagen dat het overgrote deel van hun wensen vervuld werd in iBabs'

Josée: 'We zijn ook trots op de goede samenwerking met de rest van de organisatie. Vooral de samenwerking met cluster Organisatie & Informatie hebben we als heel positief ervaren. Onze contactpersoon Hans van den Berg heeft veel werk verzet bij het formuleren van het bestek en hij wist snel de juiste verbindingen met collega's te leggen waardoor alles heel soepel verliep.'

Esther: 'Maar met Michelle Driessen en Daniëlle Hammeleers van de CVE en Stella Loo van de Concernstaf hebben we ook heel fijn samengewerkt. Voor hen veranderde er heel wat door de implementatie van iBabs en dat werd soepel, adequaat en collegiaal opgepakt.'

De app iBabs is inmiddels in gebruik genomen. Onder andere door jou Merle. Als persoonlijke medewerker van gedeputeerde Geurts heb je regelmatig Stateninformatie nodig. En dat geldt ook voor jou Bert, als beleidsmedewerker Cultuur. Hoe bevalt iBabs tot nu toe?

Bert: 'Als nieuwe medewerker bij de Provincie word je overvoerd met een grote hoeveelheid documenten, procedures en deadlines die je nodig hebt bij het informeren van gedeputeerden. Een deel van de informatie is digitaal beschikbaar maar er wordt ook nog altijd veel geprint. Ik ben echt onder indruk van de stapels papier die we met z'n allen produceren. Maar het kost mij wel veel tijd om inzicht te krijgen in die hele papierwinkel. Ik vind iBabs dan ook een gouden greep om grip te krijgen op het bestuurlijke proces. Heel handig om overzicht te houden en makkelijk om

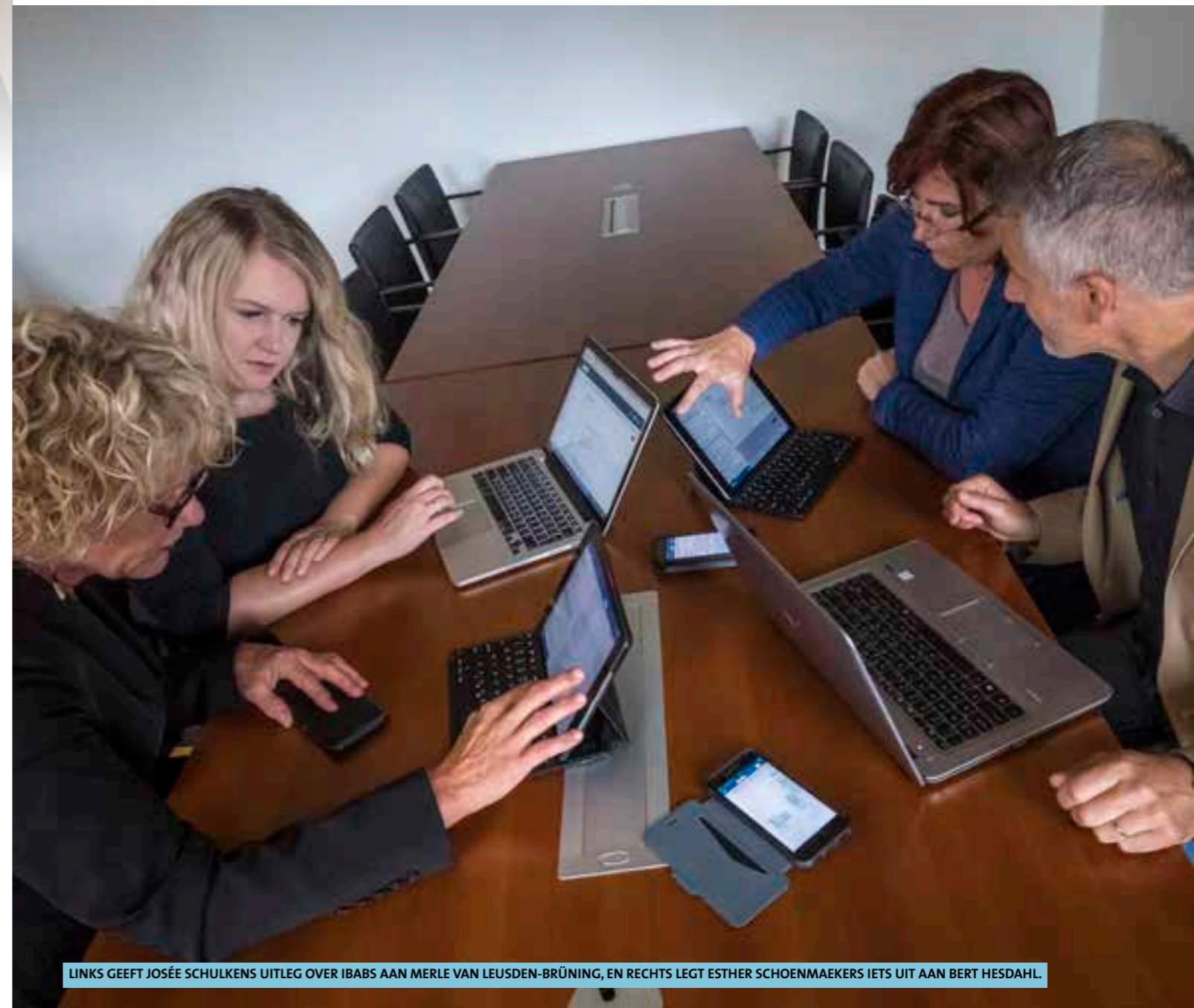
op je pc, iPad of iPhone te gebruiken. Op iBabs vind ik alle vergaderingen van GS, PS, de commissies en alle aanverwante overleggen. De app heeft ook alle besluiten, moties, amendementen, ingekomen stukken, schriftelijke vragen en uitnodigingen overzichtelijk gerangschikt. Heel handig. Al die stukken hoeven dus niet meer geprint te worden. Dat scheelt behoorlijk in onze papierproductie.'

Merle: 'Helemaal mee eens. Ik gebruik iBabs met name voor de vooroverleggen met de commissievoorzitter. Heerlijk dat je niet meer 15 kilo papier hoeft uit te printen en mee moet slepen.'

Bert: 'Deze app helpt je om het hele politieke proces bij de Provincie actief en live te volgen. Juist dat politieke proces maakt werken bij de Provincie zo leuk, vind ik. En iBabs maakt het nog wat leuker.'

OOK KENNISMAKEN MET IBABS?

Je vindt de app iBabs in de App Store of Play Store. Je logt in door bij 'uw organisatie' het woord *limburg* in te vullen en bij de inloggegevens twee keer het woord *burger*. Als je met diezelfde inloggegevens inlogt op www.ibabs.eu vind je een overzichtelijke handleiding.

LINKS GEEFT JOSÉE SCHULKENS UITLEG OVER IBABS AAN MERLE VAN LEUSDEN-BRÜNING, EN RECHTS LEGT ESTHER SCHOENMAEKERS IETS UIT AAN BERT HESDAHL.

*Papierloos vergaderen
levert meer op dan u denkt!*

DOOR DE LENS VAN NATHALIE JANSSEN

TEKST EN FOTO: NATHALIE JANSSEN

Op deze plek geven we collega's die graag fotograferen de kans om hun mooiste foto te publiceren. Dit keer de mooiste foto van Nathalie Janssen (49), cluster Organisatie & Informatie.

'Op mijn 15e verjaardag kreeg ik mijn eerste fotoestel. Ik vond het zo leuk om te fotograferen dat ik op mijn 21e mijn eerste spiegelreflexcamera kocht; een Minolta.'

HEB JE SPECIALE CURSUSSEN GEVOLGD?

'Ik heb twee jaar in Engeland Visual Communications gestudeerd en één van mijn vakken was fotografie. Al moet ik wel zeggen dat de nadruk vooral lag op het visuele en minder op de technische kant van het fotograferen. Daardoor ben ik niet zo goed in het handmatig instellen van diafragma en tijd, wat ik wel jammer vind. Ik vind het wel heel leuk dat ik tijdens de opleiding geleerd heb hoe ik zwart/witfoto's kan ontwikkelen in een doka. Later heb ik nog eens een fotocursus gevolgd via Kumulus. Helaas zijn de cursussen nu allemaal gericht op digitale fotografie.'

WAT IS JE SPECIALITEIT?

'Ik ben vooral geïnteresseerd in documentairefotografie. Ik maak namelijk het liefst spontane foto's. Ik wil niet te veel nadenken over instellingen want dan is het moment dat ik graag wil vastleggen alweer voorbij. Daarom heb ik mijn camera bijna altijd op de automatische stand staan. Zo kan ik snel leuke foto's van mensen maken. Want de beste foto's maak je als de ander er geen erg in heeft dat je een foto van hem of haar maakt.'

WAT VIND JE ZO LEUK AAN FOTOGRAFEREN?

'Het leuke aan fotografie vind ik dat je momenten kunt vastleggen die nooit meer terugkeren. Daarom maak ik altijd veel foto's op vakantie. Ik weet dat ik daar waarschijnlijk nooit meer terugkom en leg zoveel mogelijk herinneringen vast. Het

vastleggen van andere culturen, religies, mensen, landschappen en gebouwen is mijn passie. Ik probeer in beeld te brengen hoe mensen leven in een andere cultuur en hoe hun tradities verankerd zijn in de samenleving. Ik ben bijvoorbeeld helemaal weg van mensen in klederdracht. Hun kleding is zo mooi en kleurrijk en ze hebben vaak prachtige gezichten! Ik heb vaak het idee dat deze mensen gelukkiger zijn dan wij. Families doen veel meer samen dan wij hier in het westen.'

DE MOOISTE FOTO VAN NATHALIE

'Ook deze foto is gemaakt tijdens één van onze reizen, alweer een tijdje geleden. De foto van dit meisje heb ik in 1989 genomen in Turkije. Hij is gemaakt met mijn Minoltacamera die ik toen net gekocht had. Het was nog in het analoge tijdperk, dus je kon pas zien of de foto gelukt was als je weer thuis was. Deze foto maakte ik bij het Van-meer in het zuidoosten van Turkije. Dit is een gebied waar de Koerden leven dus de kans is groot dat dit meisje ook Koerdisch is. We zagen een aantal mannen die schapen aan het scheren waren. Nou ja; scheren: ze knipten de wol gewoon met een schaar! Dit meisje verzamelde de wol vervolgens in haar trui. Ik vond haar zo schattig. Een vreemd idee dat dit deel van Turkije nu zo gevaarlijk is.'

OOK MEEDOEN? DAT KAN!

Fotografeer je ook graag en wil je jouw mooiste foto op deze plek publiceren? Dat kan: stuur een mailtje naar de redactie: write-on@wxs.nl.

‘VERTROUWEN OP JE ONDERBUIKGEVOEL’

TEKST: JELLE MERKUS | FOTO: DIANA SCHEILEN

Op 1 september ging de nieuwe lichting trainees Van RichtingZuid van start. Uit 160 aanmeldingen werden de vijftien beste kandidaten geselecteerd. De selectiecommissie bestond uit twintig medewerkers van de Provincie en de deelnemende gemeenten. Redacteur Jelle Merkus – zelf één van de selecteurs – interviewde drie medeselecteurs: Céline Lennertz (Provincie), Pink van Nieuwburg (gemeente Sittard-Geleen) en Geert Konsten (gemeente Heerlen).

VAN LINKS NAAR RECHTS: TWAN SCHMITZ, BAS MAAS, JOKE CRÜTSEN, TOM PETERS, JELLE KROMHOUT, SILKE MEIJERS, LIA VAN DER MAAS, ROBIN REICHRATH, ELZE AALBERS, SUSAN MANDERS, ESMERALDA HENDRIX, GREG BRUININKX, KIM KOPPELAAR EN RENAN SCHULZE. OP DE FOTO ONTBREEKT JONI WIJHERS.

WAAROM HEB JE JE OPGEGEVEN ALS SELECTEUR VOOR RICHTINGZUID?

Pink: 'Ik ben al vanaf het begin bij RichtingZuid betrokken. Ik heb zelfs meegeschreven aan het projectplan. Voor mij is dit is een mooie manier om het programma van dichtbij mee te blijven maken.'

Geert: 'Toen ik begin vorig jaar in dienst kwam bij de gemeente Heerlen werd ik gevraagd of ik selecteur wilde zijn. Ik wist nog niet veel van het traineeship, maar was wel gelijk enthousiast. Het leek mij een mooie leerervaring dus ik heb meteen ja gezegd.'

Céline: 'Als voormalig trainee had ik al een kleine rol in de selectie van de vorige lichting. Na mijn eigen traineeship werd ik gevraagd als selecteur. Uiteraard wilde ik dat graag dus ik heb meteen alle selectiedagen in mijn agenda geblokt.'

HOE VOND JE HET OM MEE TE DOEN?

Geert: 'Ik vond het heel spannend. Je weet nooit exact wat je op zo'n dag kunt verwachten. Stel ik de goede vragen? Valt het gesprek niet stil? Ik heb me zo goed mogelijk voorbereid en verder heb ik het maar gewoon op me af laten komen.'

Pink: 'De hele selectie is een mooie ervaring. Het kost veel tijd en is best intensief. Na zo'n selectiedag ben je kapot, maar dat is het wel waard.'

Céline: 'Ik vond het ook heel spannend. Eerst zat ik aan de andere kant van de tafel en nu zat ik daar ineens als selecteur. Je herkent jezelf in sommige kandidaten en je gunt het iedereen. Dan is het belangrijk om kwaliteiten tegen elkaar af te wegen en te vertrouwen op je onderbuikgevoel.'

WAS HET MAKKELIJK OM DE JUISTE MENSEN TE SELECTEREN?

Pink: 'Je realiseert je heel goed dat je de toekomst van iemand bepaalt. Dat is lastig en daar moet je goed mee omgaan. Daarom moet je een gesprek ook van persoon tot persoon voeren.'

Geert: 'Je voelt een verantwoordelijkheid naar de sollicitanten. Je wil iedereen een gelijke kans geven en dat betekent dat je met iedereen een goed gesprek voert. Ook met de allerlaatste persoon.'

Céline: 'Sommige mensen blijven in je gedachte hangen. Daarvan weet je zeker dat het goede kandidaten zijn. Bij anderen is het lastiger, maar je staat er gelukkig niet alleen voor. Je maakt altijd op basis van meerdere selectiemethoden en -momenten samen met andere selecteurs een onderbouwde keuze.'

WAT IS JE OPGEVALLEN?

Céline: 'Wat mij opviel, is dat het aantal kandidaten ieder jaar afneemt. Het eerste jaar waren er bijna 700 sollicitanten. Dit jaar waren dat er een heel stuk minder: 160. Dit is wel een signaal dat we een andere arbeidsmarkt tegemoet gaan en dat het vinden van de juiste kandidaten niet meer vanzelfsprekend zal zijn.'

Geert: 'Van de kandidaten die op gesprek komen, zie je dat de motivatie en gedrevenheid erg uiteenloopt. Als het aantal aanmeldingen verder terugloopt, bestaat de kans dat er tussen de aanmeldingen geen geschikte kandidaten zitten.'

Pink: 'Daarom moet je als overheid zorgen voor een positieve *branding*. De overheid is nu eenmaal niet de eerste werkgever waar jonge starters aan denken. Je moet zorgen dat je ook voor die doelgroep een aantrekkelijke werkgever bent.'

BEN JE ER VOLGEND JAAR WEER BIJ?

Geert: 'Zeker. Het is een mooie ervaring en het is ook gewoon gezellig. Je leert veel collega's kennen van andere afdelingen en van de andere deelnemende organisaties.'

Pink: 'Uiteraard. Bij leven en welzijn.'

Céline: 'Ja. En ik raad het iedereen aan om een keer mee te doen als selecteur. Het is leuk én leerzaam. Je hoeft echt niet bij P&O te werken of een voormalig trainee te zijn om selecteur te worden. RichtingZuid zorgt namelijk voor de selectietrainingen.'

VAN 160 NAAR 15

Trainee bij RichtingZuid word je niet zomaar. Van de 160 kandidaten werden slechts 90 mensen uitgenodigd voor een speeddate. Ze spraken drie keer tien minuten met een selecteur. De beste 45 kandidaten kregen vervolgens een uitnodiging voor de grote 'megaselectiedag'. Daar voerden ze onder het toezien van de selecteurs een groepsopdracht uit. Ter afsluiting kregen ze een dieptegesprek van 30 minuten voor hun kiezen. De beste vijftien bleven aan het einde van deze intensieve dag over.

Mèt d'n oto op de foto!

Automerk: Ford
Model: Falcon Club Wagon Deluxe (Econoline)
Bouwjaar: 1965
Motor: origineel 150 pk (lijn 6 motor)
Verbruik: 1 op 6 (LPG)
Kleur: Brons
Maximum snelheid: 80 km/u is comfortabel, maar hij kan 150 km/u
Kilometerteller: 96.000 mijl
Zelf mee gereden: 1.000 mijl

Eigenaar: Bart in 't Zandt
Woonplaats: Horst
Geboortjaar: 1981
Cluster: Handhaving

'Mijn Falcon Club Wagon is een echte surfbus. Het busje komt oorspronkelijk uit Palm Springs Californië. Ik heb het ongeveer tien jaar geleden laten importeren via een importeur uit Eindhoven. Daarna heb ik het volledig gestript. In totaal heb ik er acht jaar lang aan gesleuteld, maar wel alleen op momenten dat ik er zin in had. In de winter soms maanden niet en in de zomer weer wat intensiever. Het klussen was ook een mooie ontdekkingstocht. Als je alles uit elkaar haalt, vind je van alles in zo'n busje: kammetjes, potloodjes, hippie-attributen en minstens een kilo strandzand. Hierdoor krijg je een beter beeld van hoe het busje in het verleden gebruikt is. Ik vond zelfs een onderhoudsbonnetje uit 1970 inclusief de naam van de toenmalige eigenaar. Ik heb hem inmiddels kunnen traceren en wil binnenkort contact met hem opnemen. Ik ben benieuwd wat hij weet te vertellen over de geschiedenis van dit busje.'

'Nu het busje klaar is voor gebruik, gaan mijn vrouw, zoon en ik er regelmatig mee op pad. Niet te ver weg trouwens. Ik word heel gelukkig als ik erin rijd, maar het is niet erg comfortabel. We gaan meestal met dit busje kamperen. Het is dus geen busje dat geshowd wordt; het moet gebruikt worden. En dat mag je gerust zien. Ik maak me niet druk om kleine deukjes of krasjes. Het is eigenlijk een achtpersoons busje maar de bankjes heb ik speciaal voor het kamperen omgebouwd zodat we ze plat kunnen leggen en er een bed van kunnen maken. Helaas slapen mijn vrouw en ik toch in een tent naast het busje. Onze zoon krijgt de luxe plek in het babybedje in de bus!'

TEKST: JELLE MERKUS | FOTO'S: PRIVÉ-ARCHIEF BART IN 'T ZANDT

PERSONEELSVENIGING
 provincie limburg

15 OKTOBER: ODS NAJAARSWANDELING

De ODS (Stichting Ontspanning door Sport) Najaarswandeling wordt dit jaar georganiseerd op zondag 15 oktober. Start en finishlocatie is Fanfarezaal Berg en Dal in Slenaken. De omgeving van Slenaken is een zeer gevarieerd en mooi wandelgebied. Zo heeft ODS in samenwerking met de wandelvereniging Vilt een drietal afwisselende en culinaire routes opgezet:

- 6 km (geschikt voor buggy met brede banden)
- 9 km (twee verschillende routes: één route is geschikt voor buggy met brede banden en een meer avontuurlijke route)
- 12 km

Het belooft een wandeltocht te worden met vele mooie vergezichten. Uiteraard ook deze keer met diverse bezienswaardigheden. Ze voeren je door de grensstreek, langs veldwegen en mooie bospaden. Je wandelt langs diverse standjes waar je kan genieten van een lekker hapje of drankje.

**Meer informatie vind je op www.ods-sport.nl.
 Contactpersoon namens de personeelsvereniging is Peter Driessen: 043-389 3931 of plm.driessen@prvlimburg.nl.**

20 OKTOBER: PROVINCIALE ATB-TOCHT

Voor de *diehards* onder ons, die niet vies zijn van een extra inspanning en een beetje modder én die het daarbij passende materiaal hebben, vindt op 20 oktober weer de ATB-tocht plaats. De locatie en het exacte tijdstip worden nog bepaald; de afstanden zullen wederom 30 en 40 km zijn.

Meer informatie krijg je via Machtelt Kusters: 043-3897095 of mhb.kusters@prvlimburg.nl.

IDEËN VOOR DE PERSONEELSEXCURIE 2018?

Het bestuur van de personeelsvereniging nodigt je uit om suggesties aan te reiken voor de personeelsexcursie 2018. De criteria waar de bestemming aan moet voldoen zijn:

- Binnen anderhalf uur busreis vanaf Maastricht
- Meerdere activiteiten mogelijk, zodat we invulling kunnen geven aan *voor elk wat wils*.

Als je suggesties hebt voor een locatie voor 's avonds, met buffet en muziek, dan zijn die zeker ook welkom.

Je kunt alle bestuursleden benutten om je idee voor te leggen.

KEUZE KERSTPAKKET

Voor de zomervakantie hebben we een oproep geplaatst om met goede doelen te komen voor de kerstactie van dit jaar. We hebben meerdere aanmeldingen ontvangen en het bestuur van de personeelsvereniging maakt nu een keuze uit de aanmeldingen. In oktober kun je via internet of e-mail (meer informatie volgt nog) weer de keuze maken voor een traditioneel kerstpakket, het goede doelen-pakket of je kunt de keuze maken om je kerstpakket te schenken aan het gekozen goede doel.

Houd intranet rond deze periode dus in de gaten.

18 NOVEMBER OF 16 DECEMBER: WINTER EFTELING

Met de dure maanden in het verschiet heeft de PV een extra activiteit met een heel scherpe prijs in het programma opgenomen: op 18 november of 16 december kun je met de PV naar de Winter Efteling. De definitieve datum kiezen we op basis van de inschrijvingen. Bij genoeg aanmeldingen gaan beide data door. We vertrekken rond 9.30 per bus vanaf het Gouvernement en vertrekken rond 19.00 uur richting Maastricht. Exacte tijden volgen nog.

Kosten

PV-lid, partner en inwonende kinderen vanaf 4 jaar: € 12,50
 Kinderen onder de 4 jaar: € 7,50
 Dit is inclusief vervoer per bus, entree tot de Efteling en per PV-lid een Efteling Cadeaukaart van € 20,-. De PV geeft maar liefst een bijdrage van € 55,- voor deze activiteit!
 Introducees betalen € 47,50 en kinderen onder de 4 jaar € 15,-. Introducees krijgen geen Efteling Cadeaukaart. Aanmelden kan via het inschrijfformulier, vóór 13 oktober 2017.

Voor meer informatie kun je terecht bij Eline Kicken, 043-389 7003 (op vrijdagen afwezig) of emw.wijnans@prvlimburg.nl.

NavigatOR

Jaarverslag 2016
OR Provincie Limburg

JAARVERSLAG OR

In september kwam het digitale jaarverslag van de OR uit. In dat verslag vertellen ze over hun rol als navigatOR; ze bepalen niet de koers van onze organisatie, maar navigeren wel mee vanaf de bijrijdersstoel. Ze denken mee over de koers, sturen soms een beetje bij, stimuleren de bestuurder om hier en daar wat gas bij te geven, terwijl ze op andere momenten aan de handrem trekken om te voorkomen dat we met z'n allen uit de bocht vliegen. Heb je het verslag gemist, dan vind je het terug op intranet onder de knop Ondernemingsraad.

DANK!

Van vele collega's (medewerkers én oud-medewerkers) heb ik de afgelopen maanden warme reacties mogen ontvangen op mijn besluit om een nieuwe periode als Gouverneur van Limburg te ambiëren, en op de daaropvolgende voordracht, benoeming en beëdiging. Dat voelt goed, omdat ik dit mede als bewijs zie hoe wij gezamenlijk invulling geven aan onze ambitie om voor de Limburgers zo goed mogelijk te presteren, en de publieke zaak in Limburg te dienen. Met jullie steun in de rug ga ik er graag voor! Tenminste zes jaar!

Dankjewel!
Theo Bovens

ARNO BECKERS LIEP DE JUNGFRAU MARATHON ZWITSERLAND

Collega Arno Beckers is dit jaar 40 geworden en trakteerde zichzelf op een bijzondere sportieve uitdaging. Een 'gewone' marathon had hij al eens gelopen – die van Rotterdam – dus deze uitdaging moest nog groter zijn. Op 9 september liep hij in Provincie-tenue de Jungfrau Marathon: een loodzware bergmarathon in Zwitserland. 'Alleen de eerste 10 kilometer zijn vlak; daarna gaat het fors bergop. Je eindigt bijna 2.000 meter hoger, op de plek waar in de winter de skipistes starten', vertelt Arno. 'Halverwege de marathon zag ik mijn vrouw en kinderen langs de weg staan om mij aan te moedigen, dat was een geweldig moment! Maar toen volgde de 'muur van Wengen'; een ontzettend steil stuk. Het werd ook steeds kouder en ging regenen. Op een bepaald moment was er geen pad meer en liepen we door het veld en over rotsblokken. Een opstap naar een groot rotsblok bleek te hoog en de kramp schoot volledig in mijn linker bovenbeen. Gelukkig was ik vlakbij een EHBO-post en werd ik meteen goed geholpen. Later kreeg ik ook nog kramp in mijn rechter bovenbeen maar toen had ik het hoogste punt gelukkig bijna bereikt. Na een korte afdaling was daar dan eindelijk na ruim 42 km de finish. Heerlijk om na vijf uur en vier minuten gefeliciteerd te worden door mijn vrouw en kinderen!'

'Ik wil graag al mijn collega's bedanken die intensief met mij meegeleefd hebben. Jullie support geeft een extra dimensie aan zo'n uitdaging. Mijn oprechte dank hiervoor!'

TEKST EN FOTO: ARNO BECKERS

LINK MEETS MARK VERHEIJEN: SUSHI & POLITICS!

Vrijdagmiddag 16 juni bruiste Limburg vooral in de Veldekezaal. Niet onze Staten, maar wij – Team Public Affairs – gingen in gesprek met de LINK-jongeren over ons werk in Den Haag en wat dit kan betekenen voor de werkzaamheden van jonge provinciale talenten. De Q&A met Limburgs politicus Mark Verheijen ging al snel over de wisselwerking tussen Provincie en Rijk. Verheijen: 'Het is belangrijk als ambtenaar om in een vroeg stadium aangehaakt te zijn met jullie collega's op de verschillende ministeries, zodat niet alles door Public Affairs via de Tweede Kamer hoeft te worden gecorrigeerd!' Algemeen directeur Guido Derks beaamde dat en stelde dat investeren in ambtelijke contacten – 'de koninklijke weg' – minstens zo belangrijk is als de politieke contacten. Tot slot concludeerden we dat een goede externe lobby valt of staat met een goede interne samenwerking met collega's van alle clusters. Het is natuurlijk altijd leuk om anderen mee te nemen in je werk, maar door de vele enthousiaste vragen vergaten we bijna de belofde Sushi. Eenmaal gedrenkt en gevoederd, werd de middag afgesloten met een groepsopdracht waarbij de groep met de meest ludieke lobbyactie na het zomerreces een werkbezoek aan Den Haag brengt. Balen dat je het hebt gemist? Tijdens volgende Sushi & Politics staat de Brusselse arena centraal.

TEKST EN FOTO: KORNE VISKIL

PRIJS VOOR NIEUWE MEDEWERKER DENNIS JONGEN

Vlak voordat Dennis Jongen op 1 augustus als junior beleidsmedewerker in dienst kwam bij het cluster Mobiliteit won hij op de Universiteit in Hasselt een bijzondere prijs. Zijn afstudeeropdracht voor de masteropleiding mobiliteitswetenschappen leverde hem namelijk een AXA Award op. De AXA Bank belooft jaarlijks de beste masterproeven op het gebied van verkeersveiligheid, mobiliteit en duurzaamheid. Dennis onderzocht tien overstappunten voor openbaar vervoer in Nederland. Denk aan bus-, trein- en metrostations. 'Door zo'n overstappunt goed uit te rusten met overdekte wachtruimtes, voldoende parkeerplaatsen en eetgelegenheden maak je het openbaar vervoer aantrekkelijker', stelt Dennis. Hij onderzocht wat de valkuilen zijn bij het verbeteren van dit soort locaties. Zijn onderzoek leverde hem een check op van € 250,-.

DENNIS JONGEN (RECHTS) WON MET ZIJN AFSTUDEEROPDRACHT EEN PRIJS VAN € 250,-. PROFICIAT DENNIS!

DE LODEN GRAFKIST VAN BARON FRITS

In het provinciaal archeologisch depot worden bijzondere vondsten bewaard. Zo ook deze loden grafkist die een paar jaar geleden werd gevonden bij de restauratie van kasteel De Keeverberg in Kessel. In de kist zaten de overblijfselen van de laatste adellijke bewoner van het kasteel; baron Frits van Keeverberg. De loden kist werd aangetroffen net buiten de muren van deze oude burcht aan de Maas, die gedeeltelijk dateert uit de 12e eeuw. Na het vertrek van de laatste adellijke bewoners in de 19e eeuw kreeg het kasteel de functie van klooster met meisjespensionaat. In de Tweede Wereldoorlog werd het kasteel gebombardeerd. Tussen 2013 en 2015 werd De Keeverberg gerestaureerd. Dankzij de gebruikte glazen wanden is de bouwgeschiedenis van het kasteel zoveel mogelijk zichtbaar gemaakt. Na de afronding van de restauratie is de bijzondere loden grafkist terug verhuisd naar het kasteel. De kist wordt permanent tentoongesteld in de kelders van het kasteel. De stoffelijke resten van de baron zijn herbegraven op de plek waar de loden kist werd gevonden.

TEKST: RENÉ THEUNISSEN | FOTO: ANKE DALLINGA

IN DIENST

GUIDO GOOSSENS (44) WERKT SINDS 1 JULI ALS MEDEWERKER WEGBEHEER VOOR HET CLUSTER WEGBEHEER.

Ik woon mijn hele leven al in Schimmert. Ik woon hier nu al 25 jaar samen met mijn vrouw, ben vader van twee dochters en baasje van twee Dobermanns. Ik klus graag en ben dus altijd bezig in en om het huis. Verder ben ik al 37 jaar lid van schutterij Sint Sebastiaan en op zaterdag vind je mij langs de lijn van het voetbalveld als leider van het veteranenteam.

PETRA ERVEN (51) WERKT SINDS 15 JUNI ALS MEDEWERKER PERSONEELSBEHEER VOOR HET CLUSTER PERSONEEL EN ORGANISATIE.

Ik ben geboren en opgegroeid in Voerendaal en woon nu samen met mijn man Hans in Landgraaf. We hebben geen kinderen. Ik hou van fietsen, fitness, cardio en traplopen op de Wilhelminaberg in Landgraaf. We bezoeken regelmatig concerten en festivals en gaan graag op vakantie, bijvoorbeeld naar de Canarische eilanden. Deze zomer hebben we een geweldige reis naar Vancouver gemaakt.

SONJA BOUTEN-EVERS (50) WERKT SINDS 1 JULI ALS ALGEMEEN MEDEWERKER VOOR HET MOBILITEITSCENTRUM/DESKUNDIGENPOOL.

Ik ben 25 jaar getrouwd met Paul en samen wonen we in Thorn met onze kinderen en schoonzoon in een gerenoveerd huis uit 1923 met een grote tuin. Hier kunnen onze drie Shih-Tzu's heerlijk spelen. We bezoeken geregeld mijn schoonfamilie in Amerika, Australië en Nieuw-Zeeland. Mijn hobby is toneelspelen bij Toneelvereniging Applaus Thorn, waar ik voorzitter ben. Ik ben ook wel eens levend standbeeld.

CYNTHIA SMEETS (27) WERKT SINDS 1 JULI ALS PERSOONLIJK MEDEWERKER VAN GEDEPUTEERDE MARLEEN VAN RIJNSBERGEN, BIJ HET CLUSTER SECRETARIËLE EN ADMINISTRATIEVE ONDERSTEUNING.

Ik woon samen met mijn vriend in de meest 'urban' stad van Limburg; Heerlen. In het weekend kun je me vaak terug vinden in de natuur, bij een theater- of muziekvoorstelling of de krant lezend op een terras met een goede kop koffie. En ja, ik hou ook van reizen. Het liefst drie weken met de jeep rondzwerven, heerlijk!

PATRICK KLEUSKENS (42) WERKT SINDS 1 JULI ALS MEDEWERKER WEGBEHEER VOOR HET CLUSTER WEGBEHEER.

Ik ben geboren in het dorp America waar ik nog steeds woon, samen met mijn vriendin Inge (27) en dochter Kris (1). Mijn hobby's zijn wedstrijdvissen, autocross, Formule 1 en PSV-Eindhoven waar ik een seizoenkaart van heb. Verder ben ik betrokken bij de organisatie van de jaarlijkse slotconcerten van Rowwen Heze. Ik ga ook graag naar feestjes en naar optreden van mijn favoriete band: U2.

EELCO HOOGENDAM (47) WERKT SINDS 1 SEPTEMBER ALS SENIOR BELEIDSMEDEWERKER WATER VOOR HET CLUSTER NATUUR EN WATER.

Ik woon met mijn vrouw Marleen en dochters Ellen en Sarah in Heeze. Mijn oudste dochter Paula woont al op kamers. In mijn vrije tijd ben ik vaak in mijn moestuin te vinden of op de Strabrechtse Heide. In het voorjaar trek ik 's avonds met een zaklamp de natuur in, op zoek naar kikkers, padden en salamanders. Daarnaast ben ik graag in mooie steden om te genieten van cultuur en lekker eten.

MARION GERRITSEN (62) WERKT SINDS 1 SEPTEMBER ALS CLUSTERMANAGER VAN HET CLUSTER PERSONEEL EN ORGANISATIE.

Ik woon samen met mijn man en onze twee honden in Oirschot. Mijn vrije tijd breng ik vooral door in onze tuin. Heerlijk in de tuin werken om het hoofd leeg te maken. Mijn dochter woont in Haarlem, dichtbij Amsterdam. De mooiste stad van Nederland, na Maastricht natuurlijk! We gaan graag naar concerten, vooral klassiek maar blues-rock staat ook op de lijst.

GASTON BOUVRIE (29) WERKT SINDS 1 SEPTEMBER ALS PROJECTINGENIEUR VOOR HET CLUSTER WEGANLEG.

Samen met mijn vriendin Rachel woon ik in Maastricht. Ik voetbal bij SC Jekerdal in een vriendenteam. Verder hou ik van gezelligheid onder het genot van een hapje en een drankje en ga ik graag reizen/backpacken. Ik ben al in Indonesië, Sri Lanka, Malediven, Brazilië, Thailand en de Filipijnen geweest. Vanaf maart 2018 staat het reizen *on-hold* want dan verwachten wij ons eerste kindje!

TIMOTHY DEMEESTER (31) WERKT SINDS 1 SEPTEMBER ALS MEDEWERKER WEGBEHEER VOOR HET CLUSTER WEGBEHEER.

Ik ben gelukkig getrouwd met Kristel en trotse baas van onze Herder Rus en Teckel Duncan. Buiten in de wei lopen onze paardjes Sol en Loubna. Mijn grote hobby is onze VW Bus uit 1970. Daarnaast zijn wij bezig om ons huisje te renoveren, waarbij we telkens nieuwe talenten ontdekken.

PATRICK VAN DER STERREN (48) WERKT SINDS 1 JUNI ALS COMMUNICATIEADVISEUR VOOR DE EUREGIOMAASRIJN.

Ik woon in het mooie Bunde (bijna Maastricht Noord) en ben trotse vader van dochter Puk (12) en zoon Stoer (10). In mijn vrije tijd ben ik geregeld als coördinator van jeugdruddy Zuid-Limburg op pad. Verder hou ik van: oude soulmuziek, wielrennen (bij goed weer) en af en toe een mooi en verrassend concertje bezoeken.

TITIA BAETEN (36) WERKT SINDS 1 JULI ALS BELEIDSMEDEWERKER RUIMTELIJKE ORDERING VOOR HET CLUSTER RUIMTE.

Ik woon in de binnenstad van Maastricht. In mijn vrije tijd ga ik graag op reis, fotografeer ik en speel ik harp.

MARC SMITS (41) WERKT SINDS 1 JULI ALS SENIOR BELEIDSMEDEWERKER VOOR HET CLUSTER MOBILITEIT.

Samen met mijn vrouw Nynke woon ik in Dordrecht. We houden van reizen en van sport. Ik doe aan hardlopen en ben een fervent volger van de Formule 1. Als ik tijd heb, vind ik het leuk om te sleutelen aan mijn twee oldtimers.

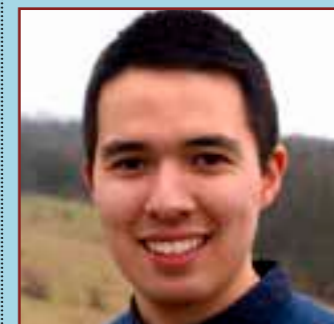
LUC MEEX (24) WERKT SINDS 1 AUGUSTUS ALS JUNIOR BELEIDSMEDEWERKER VOOR HET CLUSTER MOBILITEIT.

Ik ben opgegroeid in Hulsberg en daar woon ik nu ook weer. Ik maak graag reizen naar verre landen of ga op wintersport maar vind het ook leuk om een hapje te gaan eten met vrienden en familie. In mijn vrije tijd ben ik graag bezig in en om het huis, vandaar dat ik op dit moment samen met mijn vriend op zoek ben naar een (klus)woning in Maastricht.

JOHANNA PEX (24) WERKT SINDS 10 JULI ALS JUNIOR JURIST VOOR HET CLUSTER JURIDISCHE ZAKEN EN INKOOP.

Ik woon in Ohé en Laak. In mijn vrije tijd fitness en lees ik graag. Ik hou ervan om samen met mijn vrienden, vriendinnen en familie veel te ondernemen. Wij gaan dan ook geregeld uiteten, terrassen, winkelen en noem maar op. Ook tegen een stedentrip of een 'zon-zee-strand-vakantie' zeg ik zeker geen nee. Spanje is sinds mijn studieperiode in Málaga mijn favoriete vakantieoord.

DENNIS JONGEN (24) WERKT SINDS 1 AUGUSTUS ALS JUNIOR BELEIDSMEDEWERKER VOOR HET CLUSTER MOBILITEIT.

Ik woon in Landgraaf en ga graag op reis, met in het bijzonder de familiebezoeken naar Indonesië. Het lijkt me daarnaast super om nog andere delen van de wereld te gaan ontdekken! Om een beetje in conditie te blijven ga ik regelmatig zwemmen. Tenslotte sleutel ik nog af en toe aan (kleine) websites.

JOS SIMONS (57) WERKT SINDS 1 SEPTEMBER ALS CLUSTERMANAGER VAN HET CLUSTER RUIMTE.

Ik woon in Landgraaf met mijn vrouw Ellen en onze kinderen Ruben (23), Daphne en Veerle (beide 21). In mijn werk heb ik twee grote drijfveren: een goede toekomst voor onze regio en voor ons democratisch openbaar bestuur. Verder sport ik graag, hou ik van wandelen en tuinieren en heb ik grote interesse in filosofie.

JANNIE VOS (36) WERKT SINDS 1 JULI ALS PERSOONLIJK MEDEWERKER VAN GEDEPUTEERDE DAAN PREVOO VOOR HET CLUSTER SECRETARIËLE EN ADMINISTRATIEVE ONDERSTEUNING.

Ik ben een trotse moeder van twee jongens van 4 en 7 jaar oud en woon in Nunhem; vlakbij Roermond en natuurgebied het Leudal. Ik ben een echt buitenmens en trek er dus graag met de boys op uit; zwemmen, uitstapjes maken, fietsen in het bos of spetteren in de beek. Verder vind ik het leuk om lekker te dansen of sportief bezig te zijn. In de vakantie trek ik richting de bergen om te klimmen en te hiken.

INE VAN HUËT (55) WERKT ALS SENIOR BELEIDSMEDEWERKER VOOR HET CLUSTER NATUUR EN WATER.

Ik woon ruim 25 jaar in Herten met mijn man Maurice. Mijn kinderen Juul (dochter van 23) en Max (zoon 21) studeren in Utrecht en Nijmegen. In mijn vrije tijd probeer ik zoveel mogelijk tijd vrij te maken voor geocaching, een buitensport en spel met gebruikmaking van GPS. Verder tennis ik graag en wandel veel met Bob de hond (kooiker). In de weekenden wandelen we overal in Limburg.

NIUWE FUNCTIE

Rachel Castermans werkt sinds 15 mei als senior beleidsmedewerker voor het cluster Mobiliteit.

Claudia Deben-Erens werkt sinds 1 juni als adjunct-clustermanager van het cluster Ruimte.

Henk Arends werkt sinds 1 juli als milieu-inspecteur voor het cluster Handhaving.

Hannah Kamps werkt sinds 1 juli als algemeen medewerker vanuit de Deskundigenpool.

Ester Temme werkt sinds 1 augustus als senior projectleider voor het cluster Milieuonderzoek en -advies.

Korné Viskil werkt sinds 1 augustus als senior adviseur public affairs Den Haag voor het cluster Strategie.

UIT DIENST

Frank Roebroek Cluster Juridische Zaken en Inkoop

Mat van Zanten Cluster Handhaving

Aad Blokland Cluster Plattelandsontwikkeling

Hugues von Schwartzberg Cluster Strategie

Hennie van der Tier Cluster Mobiliteit

Hennie Beaulen Cluster Financiën

Fer Voncken Cluster Wegbeheer

Gerald Berende Cluster Wegaanleg

Hein Kicken Cluster Natuur en Water

Geert Lamers Cluster Cultuur

Guido Reehuis Cluster Secretariële en Administratieve ondersteuning

Hannie Limpens-Schoenmaeckers Cluster Financiën

Irene Gemser Mobiliteitscentrum/ Deskundigenpool

Chris Godschalk Cluster Wegbeheer

Johan Maessen Cluster Natuur en Water

Henk Schroën Cluster Communicatie

GEBOREN

Op 4 juni is Yben geboren. Zoon van George en Rachael Lanckohr-Franssen (cluster Cultuur) en broertje van Yarno, Yoni en Yesten.

BEDANKT!! - BEDANKT!! - BEDANKT!! - BEDANKT!! - BEDANKT!!

Mijn afscheid op 11 mei was voor mij, mijn echtgenote, kinderen en kleinkinderen een hartverwarmende en onvergetelijke gebeurtenis. Het management en de medewerkers van het cluster Subsidies hebben er een geweldig feest, met veel heuglijke en komische momenten van gemaakt, waaraan we met bijzonder veel plezier terugdenken. Ik voel me zeer vereerd met de vele blijken van waardering uitgesproken en overhandigd door aanwezige (oud) collega's en overige bevriende relaties tijdens de feestelijke ontvangst in het Gouvernement. Mede namens mijn echtgenote mijn hartelijke dank hiervoor.

Ik heb gedurende mijn werkzame leven bij de Provincie Limburg een aantal functies vervuld, alle ten nutte van de publieke zaak. Daarbij heb ik het genoeg gehad met veel enthousiaste mensen – binnen en buiten het Gouvernement – te mogen samen werken. Dat heb ik als een voorrecht ervaren.

Ik denk dan ook met een heel goed gevoel aan jullie terug. Het ga jullie goed!

FRED WOLF

Mijn afscheid van de provincie is voor mij, mijn vrouw en kinderen een indrukwekkende en onvergetelijke gebeurtenis geworden. De vele blijken van waardering en belangstelling, zowel schriftelijk als uitgesproken, voorafgaand en tijdens de feestelijke ontvangst in het Gouvernement, de vele handdrukken en originele cadeaus, we denken er met een bijzonder warm gevoel en veel voldoening aan terug. Mede namens mijn echtgenote en kinderen, heel veel dank.

HENNY BEAULEN

Beste collega's, het is nog altijd wennen, dat ik nu elke dag kan uitslapen. Zonder gehaast te zijn kan ik ontbijten en de krant lezen. Zoals jullie al konden lezen in het interview dat redactrice Janine Verstegen met mij had, keek en kijk ik terug op een lange en fijne periode bij de Provincie Limburg. Afscheid nemen en daarbij in het middelpunt van de belangstelling staan, stond helemaal niet bovenaan op mijn verlanglijst. Niettemin, 15 juni was het zover.

Ik had niet verwacht dat zo velen van jullie samen met mij mijn afscheid wilden vieren. Jullie zijn erin geslaagd om er voor mij en mijn gezin een bijzondere bijeenkomst van te maken waar we met erg veel plezier aan terug denken. Uiteraard wil ik jullie daarvoor hartelijk danken.

Ik wens jullie allen een hele mooie toekomst toe in goede gezondheid.

HUGUES VON SCHWARTZENBERG

Overweldigend, dat was mijn afscheid van de Provincie op 31 augustus. Indrukwekkend en onvergetelijk. Door bewust afscheid te nemen wordt de cirkel van het werkzame leven gesloten. En opent een nieuw en ander perspectief. Ik denk met veel warmte terug aan de vele blijken van waardering, in woord en geschrift, aan de welgemeende handdrukken en de veel te vele cadeaus. Dit alles niet alleen tijdens de receptie, maar ook in de periode voorafgaande aan deze heel bijzondere dag. Dank, ook mede namens mijn man Georges, heel veel dank aan iedereen. Graag tot ziens allemaal, de Provincie Limburg staat in mijn hart gegrift. Met hartelijke groet,

ELLEN JASPERS-DE VRIES

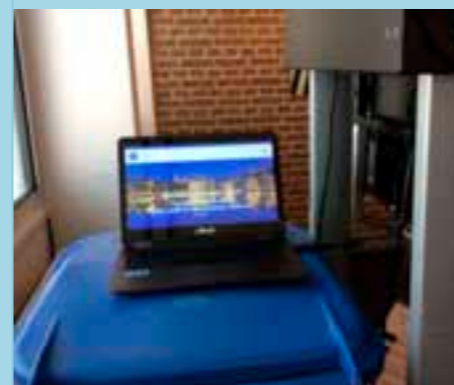
UITNODIGING AFSCHIED JEAN

Op vrijdag 27 oktober neemt projectmanager Internationalisering Jean Severijns afscheid van onze organisatie. Je bent van harte welkom op zijn afscheidsreceptie van 16.00 tot 17.30 uur in de Grote Staat.

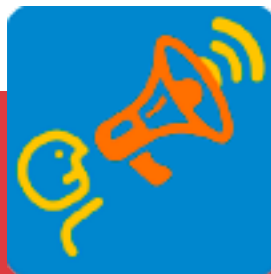
UITNODIGING AFSCHIED HAN EN PIET

Na een lange reis van 46 jaar door overheidsland hebben Piet Lemmerling en Han Hamakers het eindstation bereikt. Beiden waren de laatste jaren werkzaam binnen het Cluster Mobiliteit op het gebied van openbaar vervoer. Op 12 oktober, van 16.00 uur tot 17.30 uur, zullen zij definitief uitchecken in het Prandium. Je bent van harte uitgenodigd om hierbij aanwezig te zijn.

SNAPSHOT VAN DE MAAND

STAALTJE CREATIEF GEBRUIK VAN EEN PAPIERCONTAINER ALS LAPTOPSTANDAARD. OMDAT WE WEL PEPPERDURE SCHERMEN HEBBEN IN HET LAB, MAAR KENNELIJK GEEN SNOERTJE VAN EEN PAAR EURO'S DAT LANG GENOEG IS OM EEN LAPTOP TE VERBINDEN. MET ALS GEVOLG: EEN PRESENTATOR DIE STEEDS WEER ACHTER HET SCHERM MOEST DUIKEN OM DE VOLGENDE DIA TE KIEZEN. ER VALT NOG WEL IETS TE PROFESSIONALISEREN. FOTO: PAUL VAN NOORDEN

EEN NIEUW POB ERBIJ

OR-voorzitter Daphne Bücker krijgt de laatste tijd veel vragen over het Persoonlijk OntwikkelBudget. Zeker nu er in 2018 een tweede POB bijkomt. Wat zijn de verschillen? En wat kun je ermee?

Onze organisatie werkt al jaren met een Persoonlijk OntwikkelBudget (POB). Daar hebben medewerkers best wat vragen over, maar het wordt nu nog ingewikkelder. Want op 1 januari komt er een tweede POB bij. In 2018 gaat namelijk de nieuwe cao in, en daarin zijn landelijke afspraken gemaakt over een Persoonlijk OntwikkelBudget voor elke medewerker met een tijdelijke of vaste aanstelling bij de Provincie Limburg.

Ik krijg veel vragen van collega's over het verschil tussen die twee POB's. Beide regelingen zijn bedoeld om te investeren in je loopbaanontwikkeling en inzetbaarheid binnen of buiten onze organisatie. Denk aan een opleiding of cursus. Het verschil zit 'm in de afspraken op lokaal niveau en op landelijk niveau. Ons eigen, lokale POB is opgebouwd uit het restant-budget *flexibel belonen*. Sinds 2010 is het potje per medewerker gevuld met gemiddeld € 300,- per jaar. Ons eigen POB kun je echter niet inzetten voor een opleiding die noodzakelijk is voor je huidige functie. Dat geldt wél voor het landelijke POB dat in 2018 ingaat. Dat budget is ruimer, namelijk € 5000,- per vijf jaar. Dat geld is juist bedoeld voor scholing en ontwikkeling in je huidige functie of je toekomstige functie.

Ik krijg ook veel fiscale vragen over dat POB. De belastingdienst beoordeelt of het POB belastingvrij kan worden besteed. De opleiding moet jouw financieel-economische positie verbeteren en er moet een verband zijn met je huidige functie. Voldoet de opleiding niet aan die criteria, en volg je 'm meer uit persoonlijke interesse, dan moet je over de opleidingskosten belasting afdragen.

We maken nog niet heel veel gebruik van het POB. Of dat ligt aan de spaarzame aard van de Limburger of aan de onbekendheid van het POB; ik weet het niet. Wat ik wel weet, is dat het je veel kan brengen. Ik hoor enthousiaste verhalen van collega's over nieuwe vaardigheden die ze hebben geleerd. Dit kan een vreemde taal zijn of een opleiding die je helpt om naar een andere functie te groeien.

Daarom wil ik graag iedereen oproepen: maak gebruik van je POB. Nu en in de toekomst. Door je eigen keuzes te maken bepaal je zelf in welke richting je je ontwikkelt. Je hoeft niet goed te zijn om te beginnen. Je moet wel beginnen om goed te kunnen zijn. Bedenk wat je stiekem altijd al eens wilde leren, maar niet durfde. Probeer het, of nog liever: doe het!

TEKST: DAPHNE BÜCKER | FOTO: ALF MERTENS
(ZIE OOK DE FOTO VAN DAPHNE OP DE COVER)

ZJANG DE LIMBURGER

INZETBAARHEID

“ Gelukkig ben ik nooit ziek. Ik draag een warme jas die me beschermt tegen regen en kou, maar ook tegen jullie ziektekiemen. Daardoor sta ik altijd paraat. Ik zal dus niet snel gebruik gaan maken van jullie nieuwe arbodienst. Toch heb ik het intranetbericht over de start van de nieuwe arbodienst met interesse gelezen. Met verbazing las ik over het hele circus dat wordt opgetuigd om jullie aan het werk te houden. Naast de bedrijfsarts is er nu namelijk ook nog een *inzetbaarheidscoach*. Nóg iemand die aan de telefoon hangt als je ziek, zwak of misselijk bent? Dat ben je toch al niet voor je plezier. Rust is dan meestal het beste medicijn. Die extra telefoontjes kun je dus missen als kiespijn, om maar even in de sfeer te blijven.

In het intranetbericht lezen we dat de inzetbaarheidscoach op je derde ziektedag contact je opneemt. Maar dat blijkt niet te kloppen las ik net op pagina 8. Ze belt niet met jou, maar met je clustermanager. Die inzetbaarheidscoach gaat jouw manager dus helpen om zijn inzet voor jouw inzet te verbeteren. Of zoiets. Snap je het nog? Wat gaat die coach dan vragen? Of je manager denkt dat je stiekem spijbelt? Wil ze weten of je misschien 'werkziek' bent? Of de klachten psychisch zijn? En zo ja, of dat dan werkgerelateerd of privégerelateerd is? Maar waarom vindt de organisatie het zo belangrijk om dat op dag drie al precies te weten? Zijn jullie soms iets te vaak ziek? En is dat dan een werkgerelateerde verkoudheid of toch een snipverkouden baaldag?

Wat ik mij afvraag: is die coach er nou vooral om jou te helpen, of om *verzuim* te voorkomen? Want – en dat was ook nieuw voor mij – verzuim is blijkbaar iets anders dan *ziek zijn*. Als je de griep hebt (of een andere échte ziekte) of je hebt een operatie gehad, dan ben je ziek. Maar bij dat ziek zijn, is verzuim blijkbaar een keuze. Alsof het slim is om te zeggen: 'Weet je wat; ik heb eigenlijk griep maar ik kies vandaag eens niet voor verzuim; ik ga lekker naar kantoor om al mijn collega's aan te steken.' Of: 'Ik heb in het weekend mijn rechterpols gebroken tijdens het sporten, maar dat is geen ziekte, dus huppakee; aan het werk en doortypen op die computer. Even flink zijn, hoor!'

Ik dacht altijd dat je bij lichamelijke of geestelijke klachten die normaal werken niet mogelijk maken het récht had om je ziek te melden. Maar blijkbaar heet dat recht nu *een keuze tot verzuim*. En blijkbaar is er een inzetbaarheidscoach nodig die je manager helpt zodat die jou weer kan helpen zodat jij met gezond verstand de juiste keuze kunt maken. Ben ik effe blij dat ik nooit ziek ben...

ZJANG, ALTIJD INZETBAAR

WIL JE ZJANG TIPPEN OVER EEN INTERESSANT ONDERWERP?
MAIL DAN NAAR ZJANG.ANONIEM@GMAIL.COM

RONDREIS DOOR BOTSWANA EN NAMIBIË

Gisteren heb ik onze muskietennetten opgestuurd naar een lodge in de Caprivi-streek in Namibië. In het naastgelegen dorp aan de Okavango-rivier zijn onze netten veel en veel nuttiger dan bij ons op zolder.

Een reis naar Afrika, dat stond al langer op een lijstje bij mijn man Frans en onze dochters Floor en Cato. Frans was 18 jaar geleden op reis in Zimbabwe al bevangen door het Afrika-virus en de meiden voeren al jaren actie voor het WNF. Een aflevering van 'Floortje naar het einde van de wereld' in Namibië deed de rest. Deze zomervakantie was het zover, met ons viertjes rondreizen door Botswana en Namibië.

Wat een mooie landen, indrukwekkende natuur, dieren en vriendelijke mensen. Iedere dag weer zoveel nieuwe indrukken. Zoveel gedachten. Over zwart en wit en de invloed van Apartheid in Namibië. Een verschil wat dat betreft met Botswana, waar de zebra (hét dier met beide kleuren in zich verenigd) niet voor niets het nationale symbool is. De ervaring om *anders* te zijn als ik met mijn dochters door een supermarkt loop. Allemaal gedachten die we mee naar huis nemen. Over hoe we als mensen met de natuur omgaan. Hoe in Afrika, waar het leven veel zwaarder is, toch echt het behoud van 'hun' wildlife bij alle mensen voorop staat.

Als beleidsmedewerker Energie heb ik toch ook aan mijn werk gedacht. Zon in overvloed, maar niet de middelen om dit in de dorpen naar licht en warmte om te zetten. Een bijzonder gesprek gehad met een Zuid-Afrikaan over hoe vreemd het is dat we tegenwoordig praten over vliegende auto's, maar er nog geen draagbare waterpomp is, aangedreven op zonne-energie, om water uit de rivier te pompen naar het dorp. Iedere dag met jerrycans lopen naar de rivier om water te halen. Maar wel swingend, zo lijkt het. Iedereen lijkt in Afrika veel meer in het moment te leven. Wij ook. Op het moment dat er opeens een zeer beschermende moederolifant met haar jong voor je auto staat, denk je echt nergens anders meer aan. Een mooi lesje mindfulness. Als je urenlang geen bereik hebt omdat je op een heel mooie, maar ook erg afgelegen en slechte 'gravel road' rijdt, heeft het geen zin om te bedenken wat je moet doen als je autopech krijgt. Een mooi lesje loslaten. En dat wil ik zo lang mogelijk vasthouden.

Ik heb het te pakken, het Afrika-virus, en hoop over een aantal jaren weer nieuwe muskietennetten te moeten kopen.

TEKST EN FOTO: REGINE ADRIAANSE